

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

BİRİNCİ BÖLÜM**KARAR****A.S. BAŞVURUSU**

Başvuru Numarası : 2018/31431

Karar Tarihi : 3/3/2022

Başkan : Hasan Tahsin GÖKCAN

Üyeler : Muammer TOPAL

Recai AKYEL

Yusuf Şevki HAKYEMEZ

Selahaddin MENTEŞ

Raportör : Kemal ÖZEREN

Başvurucu : A.S.

Vekilli : Av. Nihat ERCİYAS

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuru, iyi ahlak sahibi olma şartının sağlanmadığı gerekçesiyle vatandaşlığa alınma talebinin reddedilmesi nedeniyle özel hayata saygı hakkının ihlal edildiği iddiasına ilişkindir.

II. BAŞVURU SÜRECİ

2. Başvuru 30/10/2018 tarihinde yapılmıştır.

3. Komisyon, başvurunun kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar vermiştir.

4. Başvuru belgelerinin bir örneği bilgi için Adalet Bakanlığına (Bakanlık) gönderilmiştir. Bakanlık, görüşünü bildirmiştir.

5. Başvurucu, Bakanlığın görüşüne karşı beyanda bulunmuştur.

III. OLAY VE OLGULAR

6. Başvuru formu ve eklerinde ifade edildiği şekliyle olaylar özetle şöyledir:

7. Rusya Federasyonu uyruklu başvuru, Türk vatandaşlığı kazanmak amacıyla 3/2/2016 tarihinde İçişleri Bakanlığında (İdare) başvurmuştur.

8. Başvuru hakkında Ankara İl Emniyet Müdürlüğü tarafından 26/1/2017 tarihli Vatandaşlık Tahkikat Formu düzenlenmiştir. Anılan Tahkikat Formu'nda tapusu T.K. isimli şahsa ait olan dairenin başvuru devri ile başvuruya mülk edinme amaçlı ikamet tezkeresi verildiği belirtilmiştir. Bununla birlikte başvuru evli olan Türk vatandaşı T.K. ile yaklaşık 13 yıldır birlikteliğinin olduğu, geçiminin T.K. tarafından sağlandığı, ikametgâhı için geçerli olan hayat sigortası poliçesinin T.K. tarafından ödendiği belirtilerek başvuru yasantsının Türk örf ve âdetlerine uygun olmadığı vurgulanmıştır.

9. Ankara İl Emniyet Müdürlüğünde düzenlenen 26/1/2017 tarihli Bilgi Alma Tutanağı'nda başvuru; Türkiye'de kalmak amacıyla U.O. ile formalite evlilik yaptığını, T.K. ile 13 yıldır birlikteliğinin olduğunu ve T.K.'nin evli olduğunu bildiğini belirtmiştir. T.K.'nin kendisine ev aldığını ve geçiminin T.K. tarafından sağlandığını vurgulayan başvuru, mülk edinmeden kaynaklı ikamet izninin bulunduğu ifade etmiştir.

10. İdare tarafından 15/9/2017 tarihinde başvuru için iyi ahlak sahibi olmadığı gerekçesiyle 29/5/2009 tarihli ve 5901 sayılı Türk Vatandaşlığı Kanunu'nun 10. maddesine dayanılarak başvuru reddine karar verilmiştir.

11. Başvuru, işlemin iptali istemiyle 25/10/2017 tarihinde dava açmıştır. Dava dilekçesinde başvuru; Türkiye'de ikamet ettiği süre boyunca iyi ahlak sahibi olmadığını gösteren somut bilgi veya belge bulunmadığını, vatandaşlık başvurusunun gereksiz bir şekilde reddedildiğini ileri sürmüştür.

12. Ankara 9. İdare Mahkemesi (İdare Mahkemesi) tarafından 12/4/2018 tarihinde davanın reddine karar verilmiştir. Kararda, başvuru hakkında yürütülen tahkikatın sonucuna ilişkin tespitlere yer verildikten sonra başvuru için Türk vatandaşı olan evli bir şahısla 13 yıldır birlikteliğinin bulunduğu ve geçiminin bu şahıs tarafından sağlandığı hususunun sabit olduğu belirtilmiştir. Yaşadığı evlilik dışı birlikteliğin anayasal koruma altında olan aile kurumunu zedeleyici ve Türk toplumunun millî ve manevî değerlerine aykırı olması, bu durumun toplumca hoş karşılanmasına imkân bulunmaması nedeniyle başvuru için Türk vatandaşlığı kazanma şartlarından *iyi ahlak sahibi olma* koşulunu sağlamadığı sonucuna ulaşılmıştır.

13. Başvuru bu karara karşı istinaf başvurusunda bulunmuştur. İstinaf dilekçesinde başvuru, vatandaşlığa kabul için aranan kanuni şartlar arasında başvuru sahibinin tutum ve davranışlarının Türk toplumunun millî ve manevî değerlerine aykırı olmaması gibi bir şart bulunmadığını belirtmiştir. Anılan nedenlerle vatandaşlık talebinin reddedilmesi suretiyle özel hayata saygı hakkının ihlal edildiğini vurgulayan başvuru, İdare Mahkemesi kararının kaldırılmasını talep etmiştir.

14. Ankara Bölge İdare Mahkemesi 10. İdari Dava Dairesi (Bölge İdare Mahkemesi) 7/9/2018 tarihinde usul ve hukuka uygun olan İdare Mahkemesi kararının kaldırılmasını gerektiren bir neden bulunmadığı gerekçesiyle istinaf başvurusunun reddine karar vermiştir.

15. Nihai karar, başvuruya 28/9/2018 tarihinde tebliğ edilmiştir.

IV. İLGİLİ HUKUK

16. 5901 sayılı Kanun'un "Yetkili makam kararı ile Türk vatandaşlığının kazanılması" kenar başlıklı 10. maddesi şöyledir:

"(1) Türk vatandaşlığını kazanmak isteyen bir yabancı, bu Kanunda belirtilen şartları taşıması halinde yetkili makam kararı ile Türk vatandaşlığını kazanabilir. Ancak, aranan şartları taşımak vatandaşlığın kazanılmasında kişiye mutlak bir hak sağlamaz.

(2)(Ek: 19/10/2017-7039/28 md.) Bu Kanun uyarınca sonradan Türk vatandaşlığının kazanılmasında uygulanacak temel ilke ve esaslar ilgili kamu kurum ve kuruluşlarının görüşleri alınmak suretiyle Bakanlıkça belirlenir."

17. 5901 sayılı Kanun'un "Başvuru için aranan şartlar" kenar başlıklı 11. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

"(1) Türk vatandaşlığını kazanmak isteyen yabancılarda;

...

d) İyi ahlak sahibi olmak,

...

şartları aranır. ..."

18. 6/4/2010 tarihli ve 27544 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren Türk Vatandaşlığı Kanununun Uygulanmasına İlişkin Yönetmelik'in (Yönetmelik) "Türk vatandaşlığının genel olarak kazanılması" kenar başlıklı 15. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

"(1) Türk vatandaşlığını kazanmak isteyen yabancı, aşağıdaki şartları taşıması halinde Bakanlık kararı ile Türk vatandaşlığını kazanabilir:

...

d) Toplum içinde birlikte yaşamının gerektirdiği sorumluluk duygusu ile davranarak iyi ahlak sahibi olduğunu göstermek, davranışları ile çevresine güven vermek, toplumca hoş karşılanmayan ve toplum değerlerine aykırı kötü alışkanlığı bulunmamak.

..."

V. İNCELEME VE GEREKÇE

19. Anayasa Mahkemesinin 3/3/2022 tarihinde yapmış olduğu toplantıda başvuru incelenip gereği düşünüldü:

A. Başvurucunun İddiaları ve Bakanlık Görüşü

20. Başvurucu; uzun yıllardır Türkiye'de yaşadığını, kendisine çalışma izni ve ikamet tezkeresi verildiğini, iyi ahlak sahibi olmadığını düşünülse idi ikamet tezkeresi alamaması gerektiğini belirtmiştir. Ahlak kavramının hukukun referansı olmaması ve somut olayda değerlendirme kriterleri arasında bulunmaması gerektiğini vurgulayan başvurucu,

evlilik dışı birliktelik yaşadığı gerekçesiyle vatandaşlık talebinin reddedilmesinin özel hayata saygı hakkını ve ayrımcılık yasasını ihlal ettiğini ileri sürmüştür. Ayrıca başvurucu, kimlik bilgilerinin kamuya açık belgelerde gizli tutulmasını talep etmiştir.

21. Bakanlık görüşünde; başvurusunun vatandaşlık başvurusunda bulunurken kendisi hakkında inceleme yapılacağını bildiği, bu inceleme nedeniyle özel hayata saygı hakkı kapsamında başvurusunun tam olarak ne gibi ağır ve geri dönülemez bir zarara uğradığına ilişkin somut bir açıklama yapılmadığı belirtilmiştir.

22. Başvurucu, Bakanlık görüşüne cevap dilekçesinde daha önceki beyanlarını tekrarlamakla birlikte iyi ahlak sahibi olmadığını gösterir nitelikte somut delil ve belgenin olmadığını ileri sürmüştür.

B. Değerlendirme

23. Anayasa'nın iddianın değerlendirilmesine dayanak alınacak "*Özel hayatın gizliliği*" kenar başlıklı 20. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

"Herkes, özel hayatına ve aile hayatına saygı gösterilmesini isteme hakkına sahiptir. Özel hayatın ve aile hayatının gizliliğine dokunulamaz."

24. Özel hayat kavramı eksiksiz bir tanımı bulunmayan geniş bir kavramdır. Bu kapsamda korunan hukuki değer esasen kişisel bağımsızlıktır. Özel hayata saygı hakkının kapsamının belirlenmesinde *bireyin kişiliğini geliştirmesi ve gerçekleştirilmesi* kavramları temel alınmaktadır. Anılan hak, herkesin istenmeyen bütün müdahalelerden uzak, kendine özel bir ortamda yaşama hakkına sahip olduğuna işaret etmekle birlikte kişiliğin serbestçe geliştirilmesiyle uyumlu birçok hukuki menfaati de içermektedir (*Serap Tortuk*, B. No: 2013/9660, 21/1/2015, §§ 31-36; *Balant Polat*, B. No: 2013/7666, 10/12/2015, §§ 61, 62; *Tevfik Türkmen* [GK], B. No: 2013/9704, 3/3/2016, §§ 50, 51; *Ata Türkeri*, B. No: 2013/6057, 16/12/2015, §§ 30-32).

25. Özel hayata saygı hakkı kapsamında korunan hukuksal çıkarlardan biri de bireyin mahremiyet hakkıdır. Özellikle mahremiyet alanında cereyan eden cinsel içerikli eylem ve davranışların özel hayata saygı hakkı kapsamında olduğunda kuşku yoktur. Bu yönüyle özel hayat, öncelikle bireylerin kendi bireyselliklerini geliştirebilecekleri ve diğer kişilerle en mahrem ilişkilere girebilecekleri özel bir alana işaret etmektedir (*Serap Tortuk*, §§ 31-36; *Ata Türkeri*, §§ 31, 32).

26. Anayasa Mahkemesi, olayların başvurucu tarafından yapılan hukuki niteliğinden dolayı olmayıp olay ve olguların hukuki tavsifini kendisi takdir eder (*Tahir Canan*, B. No: 2012/969, 18/9/2013, § 16). Başvurusunun özel hayatına ilişkin bazı bilgilere dayanılarak Türk vatandaşlığı kazanmak amacıyla yaptığı başvurunun reddedildiği yönündeki şikâyetinin Anayasa'nın 20. maddesi ile güvence altına alınan özel hayata saygı hakkı kapsamında incelenmesi uygun görülmüştür.

1. Kabul Edilebilirlik Yönünden

27. Açıkça dayanaktan yoksun olmadığı ve kabul edilemezliğine karar verilmesini gerektirecek başka bir neden de bulunmadığı anlaşılan özel hayata saygı hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın kabul edilebilir olduğuna karar verilmesi gerekir.

2. Esas Yöfünden

a. Müdahalenin Varlığı

28. Başvurucunun Türk vatandaşlığı kazanmak amacıyla yaptığı başvurunun Türk vatandaşı T.K. ile evlilik dışı birlikelik yaşadığından bahisle iyi ahlak sahibi olma şartını sağlamadığı gerekçesiyle reddedilmesinin Anayasa'nun 20. maddesi ile güvence altına alınan özel hayata saygı hakkına müdahale teşkil ettiği sonucuna varılmıştır.

b. Müdahalenin İhlal Oluşturup Oluşturmadığı

29. Anayasa'nun 13. maddesi şöyledir:

"Temel hak ve hürriyetler, özlcrine dokunulmaksızın yalnızca Anayasanın ilgili maddelerinde belirtilen sebeplere bağlı olarak ve ancak kamula sınırlanabilir. Bu sınırlamalar, Anayasanın sözüne ve ruhuna, demokratik toplum düzeninin ve lâik Cumhuriyetin gereklerine ve ölçülülük ilkesine aykırı olamaz."

30. Yukarıda belirlenen müdahale, Anayasa'nın 13. maddesinde belirtilen koşullara uygun olmadığı takdirde Anayasa'nın 20. maddesini ihlal edecektir. Bu sebeple sınırlamanın Anayasa'nın 13. maddesinde öngörülen ve somut başvuruya uygun düşen, kanun tarafından öngörülme, meşru amaç taşıma, demokratik toplum düzeninin gereklerine ve ölçülülük ilkesine aykırı olmama kriterlerine uygun olup olmadığını belirlemesi gerekir (*Halil Berk*, B. No: 2017/8758, 21/3/2018, § 49; *Süveyda Yarkan*, B. No: 2017/39967, 11/12/2019, § 32; *Şemur Acar*, B. No: 2017/9370, 27/2/2020, § 34; *R.G.* [GK], B. No: 2017/31619, 23/7/2020, § 82).

I. Kanunilik

31. Başvurucu hakkında tesis edilen vatandaşlık talebinin reddine dair idari işlemin 5901 sayılı Kanun temelinde yürütüldüğü görülmüştür. Bu durumda başvuru konusu idari işlemin ve yargısal kararların yeterli bir hukuki temele sahip olduğu, özel hayata saygı hakkına yapılan müdahalenin kanuni bir dayanağının mevcut olduğu anlaşılmıştır.

ii. Meşru Amaç

32. Bu bağlamda başvurunun talebinin 5901 sayılı Kanun'da yer alan "*iyi ahlak sahibi olma*" şartını sağlamadığından bahisle reddedildiği dikkate alındığında özel hayata saygı hakkına yapılan müdahalenin kamu düzeninin korunması meşru amacına dayandığı anlaşılmıştır.

iii. Demokratik Toplum Düzeninin Gereklerine Uygunluk ve Ölçülülük

(1) Genel İlkeler

33. Temel hak ve özgürlüklere yönelik bir müdahalenin demokratik toplum düzeninin gereklerine uygun kabul edilebilmesi için zorunlu bir toplumsal ihtiyacı karşılaması ve orantılı olması gerekir. Açıkta ki bu başlık altındaki değerlendirme, sınırlamanın amacı ile bu amacı gerçekleştirmek üzere başvuru alan araç arasındaki ilişki üzerinde temellenen ölçülülük ilkesinden bağımsız yapılamaz. Çünkü Anayasa'nın 13. maddesinde *demokratik toplum düzeninin gereklerine aykırı olmama* ve *ölçülülük ilkesine aykırı olmama* biçiminde iki ayrı kriter yer verilmiş olmakla birlikte bu iki kriter bir bütünlük

parçaları olup aralarında sıkı bir ilişki vardır (*Ferhat Üstündağ*, B. No: 2014/15428, 17/7/2018, § 45).

34. Müdahaleyi oluşturan tedbirin zorunlu bir toplumsal ihtiyacı karşıladığının kabul edilebilmesi için amaca ulaşmaya elverişli olması, başvurulabilecek en son çare ve alınabilecek en hafif önlem olarak kendisini göstermesi gerekmektedir. Amaca ulaşmaya yardımcı olmayan veya ulaşılmak istenen amaca nazaran bariz bir biçimde ağır olan bir müdahalenin zorunlu bir toplumsal ihtiyacı karşıladığı söylenemeyecektir (*Ferhat Üstündağ*, § 46).

35. Orantılılık ise sınırlamayla ulaşılmak istenen amaç ile başvuru sınırlama tedbiri arasında dengesizlik bulunmamasına işaret etmektedir. Diğer bir ifadeyle orantılılık, bireyin hakkı ile kamunun menfaatleri veya müdahalenin amacı başkalarının haklarını korumak ise diğer bireylerin hak ve menfaatleri arasında adil bir dengeyi kurmasına işaret etmektedir. Dengeleme sonucu müdahalede bulunulan hakkın sahibine terazinin diğer kefesinde bulunan kamu menfaati veya diğer bireylerin menfaatine nazaran açıkça orantısız bir külfet yüklediğinin tespiti hâlinde orantılılık ilkesi yönünden bir sorunun varlığından söz edilebilir (*Ferhat Üstündağ*, § 46).

36. Bu bağlamda özel hayata saygı hakkına yapılan bir müdahale, zorunlu bir toplumsal ihtiyacı karşılamıyorsa ya da zorunlu bir toplumsal ihtiyacı karşılamakla birlikte orantılı değilse veya müdahaleye yönelik kamu makamları tarafından ortaya konulan gerekçeler ilgili ve yeterli değilse demokratik toplum düzeninin gereklerine uygun bir müdahale olarak değerlendirilemez.

(2) İlkelerin Olaya Uygulanması

37. 5901 sayılı Kanun'da yabancıların belli şartları taşıması hâlinde yetkili makam kararı ile Türk vatandaşlığını kazanabileceği belirtilmiş, anılan şartlar arasında iyi ahlak sahibi olma sayılmıştır. Kanun'un gerekçesinde bu şartın aranmasının Türk vatandaşı olmak isteyen başvuruçunun Türk örf ve âdetleri ile toplumsal yaşamına aykırı bir davranış içinde bulunmamasının ifade edildiği belirtilmiştir. Nitekim ilgili Yönetmelikte de vatandaşlığa alınma hususunda "*toplum içinde birlikte yaşamının gerektirdiği sorumluluk duygusu ile davranarak iyi ahlak sahibi olduğunu göstermek, davranışları ile çevresine güven vermek, toplumca hoş karşılanmayan ve toplum değerlerine aykırı kötü alışkanlığı bulunmamak*" şartı vurgulanmıştır.

38. Somut olayda mülk edinme suretiyle ikamet tezkeresi alan başvuruçunun vatandaşlığa geçme talebi üzerine başvuru hakkında tahkikat formu düzenlenmiştir. Söz konusu tahkikat formunda başvuruçunun, evli olan Türk vatandaşı T.K. ile yaklaşık 13 yıldır birlikteliğinin olduğu, geçiminin T.K. tarafından sağlandığı, ikametgâhı için geçerli olan hayat sigortası poliçesinin T.K. tarafından ödendiği belirtilerek yaşantısının Türk örf ve âdetlerine uygun olmadığı vurgulanmıştır. Netice itibarıyla başvuruçunun Türk vatandaşlığına alınma talebi, 5901 sayılı Kanun'da yer alan "*iyi ahlak sahibi olma*" şartını sağlamadığı gerekçesiyle reddedilmiştir.

39. Öncelikle belirtmek gerekir ki somut olayda başvuruçunun vatandaşlığa alınma talebinin reddedilmesi sonucunda ikamet tezkeresinin iptal edilmesi veya sınır dışı edilmesi söz konusu değildir. Bununla birlikte bireysel başvuruya konu edilen karar nedeniyle başvuruçunun T.K. ile yaşadığı ilişkinin ve mevcut sosyal yaşantısının etkilenmediği

görülmüştür. Başvurucunun vatandaşlığa alınma talebinin reddedilmesinin Türkiye'deki mevcut sosyal yaşantısına yönelik herhangi bir etkisinin olmadığı, mülk edinme suretiyle kendisine verilmiş olan ikamet tezkeresiyle Türkiye'de yaşamaya devam ettiği anlaşılmıştır. Bu bağlamda başvurucunun vatandaşlığa alınma talebinin reddedilmesi şeklindeki idari işlemin sonucu itibarıyla özel hayata saygı hakkına müdahale oluşturmadığı görülmekte ise de işlemin sebebi bakımından ortaya çıkan, kanuni bir dayanağı olan ve meşru amacı bulunan müdahalenin demokratik toplum düzeninin gereklerine uygun olup olmadığının incelenmesi gerekmektedir.

40. Öte yandan başvurucunun vatandaşlığa alınma talebinin reddedilmesinin sebebi kapsamında ortaya çıkan özel hayata saygı hakkına yönelik müdahalenin demokratik toplum düzeninin gereklerine uygun olup olmadığı incelenirken ilgili ve yeterli gerekçenin ortaya konulup konulmadığı önem arz etmektedir.

41. Vatandaşlığa kabul için mevzuatta aranan *iyi ahlak sahibi olma* şartının soyut bir içeriğe sahip olduğu, bu nedenle bu şartın sağlanıp sağlanmadığının başvurucuya özgü somut verilerle ortaya konulması gerektiği söylenebilir. Bundan hareketle karar mercilerinin -toplumsal yapıda zaman içinde meydana gelen değişimin ve gelişmelerin bir sonucu olan yaşam biçimindeki çeşitliliği de gözetmek suretiyle- somut olayın özelliklerine göre vatandaşlığa kabul hâlinde kamu düzeni bağlamında oluşacak sakıncaları yeterli ve ilgili gerekçe ile açıklamaları beklenir (benzer yöndeki değerlendirme için bkz. Z.A., B. No: 2015/6302, 19/9/2019, § 58).

42. İşlemin iptali istemiyle açılan davada İdare Mahkemesi, başvuru hakkında yürütülen tahkikatın sonucuna ilişkin tespitlere yer vermiş ve başvurucunun Türk vatandaşı olan evli bir şahısla 13 yıldır birlikteliğinin olduğu hususunun sabit olduğunu vurgulamıştır. İdare Mahkemesince başvurucunun yaşadığı evlilik dışı birlikteliğin anayasal koruma altında olan aile kurumunu zedeleyici, Türk toplumunun millî ve manevî değerlerine aykırı niteliği olması ve bu durumun toplumca hoş karşılanmasına imkân bulunmaması nedeniyle Türk vatandaşlığını kazanma şartlarından *iyi ahlak sahibi olma* koşulunun sağlanmadığı sonucuna ulaşılarak davanın reddine karar verilmiştir. Bölge İdare Mahkemesi de söz konusu kararın kaldırılmasını gerektiren bir neden bulunmadığı gerekçesiyle istinaf başvurusunu reddetmiştir.

43. Derece mahkemesi tarafından başvurucunun *iyi ahlak sahibi olma* şartını taşımadığına yönelik gerekçe, başvurucunun Türk vatandaşı olan evli bir şahısla 13 yıldır birlikteliğinin olması hususuna öngülenmiştir. Bununla birlikte başvurucunun uzun süredir Türkiye'de yasal olarak kaldığı, bu süreçte kamu düzenini bozacak faaliyetlerinin olup olmadığı hususlarının birlikte değerlendirilerek vatandaşlığa kabul için gerekli olan şartların oluşup oluşmadığının tartışılması, kamu menfaatiyle kişinin menfaati arasında adil bir denge kurulması açısından elzemdir. Bu hususlarda herhangi bir değerlendirmeye tabi tutulmadığı, başvurucunun *iyi ahlak sahibi olma* şartını sağlayıp sağlamadığına ilişkin olarak derece mahkemesince bu doğrultuda bir araştırma yapılmadığı görülmüştür.

44. Buna göre somut olayda başvurucunun evlilik dışı birlikteliğinden hareketle 5901 sayılı Kanun'da yer alan *iyi ahlak sahibi olma* şartını sağlamadığına yönelik gerekçeden hareketle vatandaşlık talebinin reddedilmesiyle ortaya çıkan özel hayata saygı hakkına yönelik müdahalenin ilgili ve yeterli bir gerekçe içermediği ve bu bağlamda *demokratik toplum düzeninin gereklerine* uygun olmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

45. Açıklanan gerekçelerle başvurunun Anayasa'nın 20. maddesinde güvence altına alınan özel hayata saygı hakkının ihlal edildiğine karar verilmesi gerekir.

C. Giderim Yönünden

46. Başvurucu, ihlalin tespiti ile yeniden yargılama yapılmasına hükmedilmesini talep etmiştir.

47. Tespit edilen ihlalin ve sonuçlarının ortadan kaldırılmasına ilişkin usul ve esaslar 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 50. maddesinde yer almaktadır.

48. Başvuruda tespit edilen hak ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar bulunmaktadır. Bu kapsamda kararın gönderildiği yargı mercilerince yapılması gereken iş, yeniden yargılama işlemlerini başlatmak ve Anayasa Mahkemesini ihlal sonucuna ulaştıran nedenleri gideren, ihlal kararında belirtilen ilkelere uygun yeni bir karar vermektir (6216 sayılı Kanun'un 50. maddesinin (2) numaralı fıkrasında düzenlenen bireysel başvuruya özgü yeniden yargılama kurumunun özelliklerine ilişkin kapsamlı açıklamalar için bkz. *Mehmet Doğan* [GK], B. No: 2014/8875, 7/6/2018, §§ 54-60; *Aliğül Alkaya ve diğerleri* (2), B. No: 2016/12506, 7/11/2019, §§ 53-60, 66; *Kadri Enis Berberoğlu* (3) [GK], B. No: 2020/32949, 21/1/2021, §§ 93-100).

VI. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. Kamuya açık belgelerde başvurunun kimliğinin gizli tutulması talebinin KABULÜNE,

B. Özel hayata saygı hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA,

C. Anayasa'nın 20. maddesinde güvence altına alınan özel hayata saygı hakkının İHLAL EDİLDİĞİNE,

D. Kararın bir örneğinin özel hayata saygı hakkının ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmak üzere Ankara 9. İdare Mahkemesine (E.2017/3159, K.2018/716) GÖNDERİLMESİNE,

E. 294,70 TL harç ve 4.500 TL vekâlet ücretinden oluşan toplam 4.794,70 TL yargılama giderinin başvurucuya ÖDENMESİNE,

F. Ödemenin kararın tebliğini takiben başvurunun Hazine ve Maliye Bakanlığına başvuru tarihinden itibaren dört ay içinde yapılmasına, ödemede gecikme olması hâlinde bu sürenin sona erdiği tarihten ödeme tarihine kadar geçen süre için yasal FAİZ UYGULANMASINA,

G. Kararın bir örneğinin bilgi için Ankara Bölge İdare Mahkemesi 10. İdari Dava Dairesi (E.2018/1078, K.2018/772) ile Adalet Bakanlığına GÖNDERİLMESİNE 3/3/2022 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.